

Side er det heller ikke udelukket, at en Virksomhed vil kunne erklæres undergivet Lovens Bestemmelser, uagtet der ikke er paalagt dens Indehaver Anmeldelsespligt. I Henhold til den almindelige Bestemmelse i § 1, 1ste Stykke, vil Tilsynet nemlig være fuldt berettiget til at erklære en Virksomhed for fabrikmæssig drevnen, uagtet der i samme ikke benyttes mekanisk Kraft og ikke beskæftiges flere end 5 Arbejdere. Men efter Sagens Natur ville saadanne Tilfælde naturligvis kun undtagelsesvis kunne forekomme.

At Anmeldelsen er foreslaaet fremtidig at skulle ske direkte til Fabriktilsynet i Stedet for som tidligere til vedkommende Politimyndighed, er ikke alene begrundet deri, at Fabriktilsynets Eksistens i de forløbne Aar maa anses tilstrækkelig indarbejdet i den almindelige Bevidsthed, men er tillige en Følge af, at Anmeldelsen under de forandrede Forhold faar en anden Betydning end tidligere og vil kunne give Anledning til gentagne Forhandlinger mellem Fabriktilsynet og vedkommende Arbejdsgiver med Hensyn til Tilstrækkeligheden og Rigtigheden af de indsendte Oplysninger og den rigtige Udfyldelse af de ved Bestemmelsen paabudte Blanketter for Anmeldelsen.

Bestemmelsen om, at der skal gives vedkommende Arbejdsgiver skriftlig Meddelelse, for saa vidt Virksomheden betragtes som henhørende under Lovens § 1, 1ste Stykke, indeholder intet andet, end hvad der hidtil har været fulgt som Praksis under den nu gældende Lov.

Ved Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke er der, efter Anmodning af Statens Statistiske Bureau, aabnet Udgang for Fabrikinspektorerne til at indhente Oplysninger hos anmeldelsespligtige Arbejdsgivere til Brug i statistisk Djemed.

ad § 3.

Den her hjemlede Besøjselse til at begære og erholde Fabriktilsynets Udtalelse om, hvorvidt der af Hensyn til Bestemmelserne i nærværende Lovforslag er noget at indvende imod Planen for en paataent Fabrik, er begrundet i de i Forslagets § 14 indeholdte Forrifter angaaende Arbejdssteders Indretning. Bestemmelsen er overensstemmende med den norske og fjerde Lovgivnings Regel i saa Henseende. Man har ikke ment at turde følge den svejtsiske Forbudslov saa langt, at det gøres vedkommende Arbejdsgiver til Pligt at indhente Fabriktilsynets Godkendelse af de udarbejdede Planer, men man har da paa den anden Side anset det rettest at indrømme Fabriktilsynet Ret til uden Foranledning fra den paagældende Arbejdsgivers Side at paapege de

Foranstaltninger, som maatte være nødvendige af Hensyn til Bestemmelserne i nærværende Lovforslag.

ad § 4.

Efter Bestemmelsen i Lov af 23de Maj 1873 § 2 indtræder Lavalderen for Børns Anvendelse til industrielt Arbejde allerede med det fyldte 10de Aar. Paa Berlinerkonferencen i 1890 blev der med Tilslutning fra Danmark vedtaget en Resolution, hvori udtales Dvsfe om, at den nævnte Lavalder i alle andre end de sydligere europæiske Lande ikke sættes under det fyldte 12te Aar, men denne Aldersgrænse, der for øvrigt kun havde Hensyn til Børnenes legemlige Udvikling, blev væsentlig af den Grund sat saa lavt, at man ønskede at opnaa Tilslutning fra samtlige Konferencens Deltagere, hvad da ogsaa opnaaedes undtagen for Englands Vedkommende. Konferencen vedtog derhos en yderligere Resolution, hvorefter Anvendelsen af Børn til det heromhandlede Arbejde gjordes afhængig af, at de paagældende først havde opfyldt deres Skolepligt, hvad der for Danmarks Ligeom for forskellige andre Landes Vedkommende er ensbetydende med en ikke ubetydelig Forhøjelse af den vedtagne Lavalder af 12 Aar. Under Hensyn hertil fastsatte da ogsaa den tyske Arbejderbestyrelseslov af 1ste Juni 1891 Lavalderen til det fyldte 13de Aar med den yderligere Begrænsning, at selv efter Opnaaelsen af denne Alder kunne Børn dog ikke anvendes til Arbejde i Fabrikker eller fabrikmæssig drevne Virksomheder, forinden de have opfyldt deres Skolepligt — hvad i Reglen ikke er Tilfældet før med det fyldte 14de Aar. Gennem den saaledes fastsatte Begrænsning har den tyske Lovgivning i Realiteten sluttet sig til den østerrigske og svejtsiske Lovgivning. Efter den østerrigske Lov af 8de Marts 1885 er nemlig alt Arbejde af Børn under 14 Aar forbudt i Fabrikker; i Værksteder er det derimod tilladt Børn at arbejde, naar de have fyldt 12 Aar, dog kun paa Betingelse af, at Arbejdet ikke kan anses skadeligt for deres Sundhed eller hæmmende for deres fysiske Udvikling, ligesom det ej heller maa træde hindrende i Vejen for deres lovbestemte Skolegang. Efter den svejtsiske Forbudslov af 23de Marts 1877 er ligeledes alt Arbejde i Fabrikker forbudt Børn under 14 Aar. Efter den engelske Fabriklovgivning, saaledes som denne er bleven stærket dels ved de siden 1890 vedtagne Forandringer i selve Fabrikloven, dels gennem dennes nøje Forbindelse med Skolelovgivningen (jfr. senest Lov af 13de Juli 1899), vil et Børn derimod kunne anvendes til industrielt Arbejde allerede ved